

til. Alle der kender Jutta-Bojsen-Møller og ved, hvorledes hun i den lange Række af Aar har fyldt sin Formandsplads og har vidst at vinde og samle alle, de vil forstaa, at det ikke bliver nemt at erstatte hende. Og D. K. er nu en stor og indflydelsesrig Forening i stærk Udvikling, som stadig vil stille nye Krav til sin Formand.

Men vor nye Formand møder med friske Kræfter, med Lyst og Mod til at tage fat paa Arbejdet, og hun har allerede paa mange Maader og med stor Dygtighed lagt sin Iver og Interesse for Kvindesagen for Dagen.

»Kv. og Samf.« har i Nr. 5 dette Aar, bragt hendes Billede med en nærmere Omtale som Formand for Odensekredsen. Som Medlem af Fællesstyrelsen og Formand for de fynske Kredses Sammenslutning og som en dygtig og klar Taler ved de aarlige Fællesmøder og Agitationsmøder i mange forskellige Kredse har Marie Riising Rasmussen allerede i flere Aar været blandt de forreste i Rækken indenfor D. K. Hendes Navn er derfor godt kendt af Medlemmerne, og hendes Valg til Formand vil sikkert hilses med Tilfredshed af alle.

Det er derfor i alle Medlemmers Navn, at Redaktionen herved bringer vor nye Formand de bedste Ønsker om Lykke til Arbejdet. Vi haaber, at D. K. under hendes Formandskab maa vokse i Kraft og Anseelse, men navnlig, at den Sag, som D. K. kæmper for, maa føres fra Sejr til Sejr. Vor Formand skal i sine Bestræbelser herfor altid være sikker paa at finde bag sig en trofast Skare, der vil følge hende med Tillid og Glæde.

Fra Udlandet.

Viggo Ullmann,

en af de bedste mandlige Forkæmpere for Kvindesagen i Norge, afgik ved Døden den 30te August. Navnlig i Kamparene i Slutningen af Firserne og Begyndelsen af Halvfemserne, da Principspørgsmaalet om Kvinders Valgret drøftedes i Stortinget, gik Ullmann med hele sin Veltalenhed i Ilden for Kvinderne. Han fik Sagen frem i første Linje, hvor han kunde, og ryddede Fordomme af Vejen ved Artikler, Diskussioner og Foredrag. Ullmann, der i sin Ungdom havde studeret den danske Folkehøjskole, kom ogsaa til Danmark og talte Kvindernes Sag. Siden 1902 var han Amtmand i Bratsberg Amt; i de senere Aar kom hans Navn ikke saa stærkt i Forgrunden, fordi hans Helbred ikke strakte til, men »Nylænde« drager ved hans Død med Tak hans store Arbejde for Kvinderne frem.

Kejsertalen i Königsberg,

som vakte en Storm over hele Tyskland paa Grund af sin enevældige Tankegang, indeholdt ogsaa følgende Ord om Kvinderne: »Hvad skal vore Kvinder lære af Dronning Louise?*) at den tyske Kvindes Hovedopgave ikke ligger paa Forsamlings- og Foreningsvæsenets Omraade, ikke i Opnaaelse af formentlige Rettigheder, hvor hun kan staa lige med Mændene, men i det stille Arbejde i Hjemmet og Familien.«

Selvfølgelig bliver disse Kejsrerord benyttede som Vaaben mod Kvinderne i deres Kamp for at vinde Rettigheder, en Kamp, der i Tyskland føres under saa vanskelige Forhold, at Kvinderne først for nylig har opnaaet Forsamlings- og Foreningsret. Fr. Marie Stritt har taget sig for at imødegaa Kejseren Punkt for Punkt i »Centralblatt des Bundes deutscher Frauenvereine«. Fr. Stritt minder bl. a. Hans Majestæt om, at Dronning Louise næppe kan fremføres som Eksempel for de 9 Millioner selverhvervende Kvinder i det tyske Rige, som tvungne af Omstændighederne staa ved Mændenes Side i Kampen for Tilværelsen. Derimod vilde Dronningen — dersom hun havde levet nu —

*) Dronning Louise af Preussen, født 1776, død 1810, er en af de smukkeste Kvindeskikkelser indenfor det preussiske Kongehus.